



## Hørings svar vedrørende revideret kompetencevurdering i den lægelige videreuddannelse

Ved e-mail af 27. januar 2020 har Sundhedsstyrelsen sendt revideret udkast af vejledning til *Kompetencevurdering i den lægelige videreuddannelse* i høring. Baggrunden er de nye regler om GDPR (General Data Protection Regulation), hvor der har været behov for at sikre hjemmel til udveksling af oplysninger mellem de tre videreuddannelsesregioner.

28. februar 2020

Sagsnr: 2020-1410

Aktnr: 2439779

Lægeforeningen takker for muligheden for at fremkomme med bemærkninger til det reviderede udkast. Vi er enige i behovet for at revidere denne vejledning, i lyset af de nye regler om GDPR og dermed skærpede fokus på, hvordan udvekslingen af oplysninger sker mellem de tre videreuddannelsesregioner. Herunder er vi enige i behovet for klarhed om, hvordan gensidig orientering kan ske, hvis et hoveduddannelsesforløb ikke kan godkendes grundet manglende kompetenceopnåelse.

*Lægeforeningen ønsker dog at påpege, at der fortsat synes at være uklarheder i hjemmelgrundlaget til videregivelse af persondata mellem de tre videreuddannelsesregioner om læger under uddannelse, som med fordel kan præciseres yderligere.*

Hvad ligger der reelt i formuleringen i vejledningen om, at udveksling af oplysninger skal ske "af hensyn til en hensigtsmæssig udnyttelse af uddannelseskapaciteten"? Det er vigtigt, at den grundlæggende betingelse om, at databehandling kun må finde sted, såfremt det tjener legitime formål, ikke svigtes, ligesom selve formålet med databehandlingen (videregivelsen) ved den valgte formulering synes at være relativt uigennemsigtig.

*Det virker desuden fortsat uklart, hvad konsekvenserne af databehandlingen er for den pågældende læge?*

Der mangler en uddybende forklaring på, hvad de regionale råd, der modtager oplysningen, skal stille op med den. Hvordan skal den kvalificeres, og hvilken betydning (vægt) skal den tillægges fremadrettet? Og hvor længe må de opbevare den?



## Uddybning

Styrelsen henviser i udkast til vejledningen til bekendtgørelse nr. 96/2018 § 6, stk. 2, hvoraf fremgår, at "Sundhedsstyrelsen udarbejder **vejledninger for evaluering og kompetencevurdering af den enkelte uddannelsessøgende** og af uddannelsessteder [...]."

Bekendtgørelse nr. 96/2018 henviser dels til autorisationslovens §§ 32 og 34, stk. 5, hvorefter "Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter regler for lægers videreuddannelse [...]" og "Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler for videreuddannelsesrådenes sammensætning og virksomhed", dels til bekendtgørelse nr. 458/2019, hvoraf bl.a. fremgår:

§ 3. [...].

Stk. 2. [...].

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen **godkender målbeskrivelse** for hvert speciale, som **angiver, hvilke kompetencer der skal være opnået** i et uddannelsesforløb.

Stk. 4. [...].

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen **fastlægger bestemmelser for godkendelse** af uddannelsesforløb.

Stk. 6. Sundhedsstyrelsen **fastlægger bestemmelser for evaluering**.

Stk. 7. [...].

Havde § 3 indeholdt en bestemmelse, hvorefter "Sundhedsstyrelsen **fastlægger de nærmere bestemmelser for videregivelse af persondata** om læger under uddannelse mellem videreuddannelsesrådene", havde der selvsagt ikke som sådan været tvivl om adgangen hertil.

I fraværet af en sådan bestemmelse forekommer det imidlertid ikke åbenbart, at der er (lov-) hjemmel til på vejledningsniveau at fastholde et - for de regionale videreuddannelsesråd *obligatorisk* - "advarselsregister" som det foreslåede, som vil indebære videregivelse af personoplysninger fra ét råd til de andre.

En vejledning kan ikke - i sig selv - udgøre et lovligt behandlingsgrundlag, og styrelsen fastslår da også indledningsvis, at "Vejledningen indeholder **rammer og hovedprincipper** for kompetencevurderingen med særlig vægt på de situationer, hvor kompetencer ikke opnås som planlagt eller hvor uddannelsesforløbet ikke kan godkendes."

Oplysninger om en persons "manglende kompetenceopnåelse" er muligvis så tilpas privat, at der tilmed er tale om en *fortrolig oplysning*. Konsekvenserne for den pågældende læge af en videregivelse bør derfor - så meget desto mere - tydeliggøres.

Det er Lægeforeningens opfattelse, at Sundhedsstyrelsen bør undgå uklarhed om, i hvilket omfang denne form for videredeling "er



nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.", jf. databeskyttelsesforordningen artikel 6, stk. 1, litra e; mere specifikt om en beslutning om sådan obligatorisk videregivelse falder indenfor Sundhedsstyrelsens myndighedsudøvelse, dvs. styrelsens tillagte myndighedsopgaver på det pågældende område, jf. herved § 6, stk. 2, og § 3 citeret ovenfor.

Lægeforeningen appellerer generelt til, at der - ved udstedelse af regler og/eller retningslinjer, som er særligt indgribende i forhold til registrerede personers rettigheder og frihedsrettigheder - sikres et uomtvistelig databehandlingsgrundlag; dette meget gerne i form af bestemmelser på bekendtgørelsesniveau efter bemyndigelse fra den områdeansvarlige minister.

Som nævnt kan en af styrelsen udstedt vejledning ikke *i sig selv* være behandlingshjemmel for en videregivelse som omhandlet, og Lægeforeningen henstiller derfor til, at der sikres sådan hjemmel f.eks. som foreslået ved en revidering af bekendtgørelse nr. 458/2019.

Med venlig hilsen

Andreas Rudkjøbing

